

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εκατόν Είκοσι Οκτώ

*Η Προφητική Σημασία του Βαπτίσματος και του Πειρασμού του Χριστού:
Αποκαλύπτοντας τα Χαρακτηριστικά Τριών Παγκόσμιων Δυνάμεων*

Jeff Pippenger
2024-03-10

Η σφράγιση άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, όταν κατέβηκε ο ισχυρός άγγελος του δέκατου ογδού κεφαλαίου της Αποκάλυψης. Η κάθοδος του προτυπώθηκε από την κάθοδο του αγγέλου της Αποκάλυψης 10 στις 11 Αυγούστου 1840, καθώς και από την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος κατά το βάπτισμα του Χριστού. Το βάπτισμα του Χριστού προδεικνύει τη βροχή των εσχάτων ημερών που κατέρχεται, όταν τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης κατεδαφίστηκαν. Η δύναμη εκ των άνω άρχισε, και επίσης κατά τον ίδιο εκείνο χρόνο θα εκδηλωνόταν και η δύναμη εκ των κάτω (η άβυσσος), διότι ο Λόγος του Θεού ουδέποτε αστοχεί.

Όταν ο Χριστός βαπτίστηκε, αμέσως εισήλθε στην έρημο και νήστευσε επί σαράντα ημέρες, έπειτα από τις οποίες πειράσθηκε από τον Σατανά με τρεις πειρασμούς. Καθένας από αυτούς τους τρεις πειρασμούς αντιπροσωπεύει πρωτεύοντα χαρακτηριστικά καθεμιάς από τις τρεις δυνάμεις που οδηγούν τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα. Οι τρεις αυτοί πειρασμοί ήταν η υπερηφάνεια, χαρακτηριστικό του δράκοντος· η επιθυμία της τροφής, χαρακτηριστικό του θηρίου· και η αυθαίρετη πεποίθηση, χαρακτηριστικό του ψευδοπροφήτου. Η υπερηφάνεια και η αυτοεξύψωση αντιπροσωπεύονται από τον Εωσφόρο στην κλασική περιγραφή του Ησαΐα.

Πῶς ἐξέπεσες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὦ Ἐωσφόρε, υἱὲ τῆς ἀυγῆς! πῶς κατεβλήθης εἰς τὴν γῆν, σὺ ὁ καταβάλλων τὰ ἔθνη! Διότι εἶπες ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Εἰς τὸν οὐρανὸν θέλω ἀναβῆ, ὑπεράνω τῶν ἄστρον τοῦ Θεοῦ θέλω ὑψώσῃ τὸν θρόνον μου· θέλω καθίσῃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς συνάξεως, εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βορρᾶ· ὑπεράνω τῶν ὑψῶν τῶν νεφελῶν θέλω ἀναβῆ· θέλω εἶσθαι ὅμοιος πρὸς τὸν Ὑψιστον. Πλὴν εἰς τὸν ἄδην θέλεις καταβιβασθῆ, εἰς τὰ βάθη τοῦ λάκκου. Οἱ βλέποντές σε θέλουσι σε ἀτενίσῃ, καὶ θέλουσι σε κατανοήσῃ, λέγοντες, Οὗτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ κάμνων τὴν γῆν νὰ τρέμῃ, ὁ συνταράσσων βασιλείας; Ἡσαΐας 14:12–16.

Πέντε φορές ο Εωσφόρος διακηρύττει στην καρδιά του: «Θέλω». Ο Σατανάς, που άλλοτε ονομαζόταν ο «φορέας του φωτός» (Εωσφόρος), αλλά τώρα φέρει μόνον σκότος, είναι αυτός «ὁ συνταράσσων τὰ ἔθνη». Προφητικῶς συνδέεται με τα «ἔθνη», διότι είναι ο ηγέτης της πονηρῆς συνομοσπονδίας των ἐθνῶν, καθώς και της συνομοσπονδίας των ἐμπόρων που προσδιορίζεται στην Αποκάλυψη, κεφάλαια δεκαεπτά και δεκαοκτώ.

«Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καὶ κυβερνήτες ἔθεσαν ἐπάνω τους τὸ στίγμα τοῦ ἀντιχρίστου, καὶ παριστῶνται ὡς ὁ δράκων ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται διὰ νὰ πολεμήσῃ τοὺς ἁγίους—ἐκείνους πὸν τηροῦν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχουν τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ.» Testimonies to Ministers, 38.

Κατά τη βάπτισή του Χριστού, το Άγιο Πνεύμα κατήλθε, προτυπώνοντας την περίοδο μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001. Μετά τη βάπτισή Του, ο Σατανάς πείραξε τον Χριστό με την προσφορά να δώσει στον Χριστό την εξουσία που ο ίδιος ο Σατανάς χρησιμοποιεί για να εξουσιάζει τα βασίλεια του κόσμου, διότι κατά την πτώση του Αδάμ, ο Σατανάς είχε καταστεί άρχων των βασιλείων του κόσμου.

Και ο διάβολος, αφού τον ανέβασε επάνω σε υψηλό όρος, του έδειξε σε μια στιγμή χρόνου όλα τα βασίλεια της οικουμένης. Και ο διάβολος του είπε: Όλη αυτή την εξουσία θα σου δώσω, και τη δόξα τους· διότι σε εμένα έχει παραδοθεί, και τη δίνω σε όποιον θέλω. Εάν, λοιπόν, με προσκυνήσεις, όλα θα είναι δικά σου. Και ο Ιησούς, απαντώντας, του είπε: Ύπαγε πίσω μου, Σατανά· διότι είναι γραμμένο: Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις, και αυτόν μόνον θα λατρεύσεις. Λουκάς 4:5–8.

Δύο πρωταρχικά χαρακτηριστικά της παπικής Ρώμης (του θηρίου) είναι η πορνεία της και η δηλητηριασμένη «τροφή» και το ποτό που διανέμει.

Άλλ' έχω κατά σοῦ ὀλίγα, διότι ἀνεχθῆς τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἣτις λέγει ἐαυτὴν προφήτιν, νὰ διδάσκη καὶ νὰ πλανᾷ τοὺς δούλους μου, ὥστε νὰ πορνεύωσι καὶ νὰ τρώγωσι τὰ εἰδωλόθυτα. Ἀποκάλυψις 2:14.

Η «τροφή» και το ποτό που παρέχει είναι οι ψευδείς δοξασίες της.

«Η μεγάλη αμαρτία που αποδίδεται στη Βαβυλώνα είναι ότι “ἐπότισε πάντα τὰ ἔθνη ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς”. Αυτό το κύπελλο μέθης, το οποίο προσφέρει στον κόσμο, αντιπροσωπεύει τις ψευδείς διδασκαλίες τις οποίες έχει αποδεχθεί ως αποτέλεσμα της παράνομης σχέσεώς της με τους μεγιστάνες της γης.» The Great Controversy, 388.

Το θηρίο του Καθολικισμού επίσης πλανά τον κόσμο με τις μαγείες της, πράγμα το οποίο, για μία ακόμη φορά, λαμβάνεται εσωτερικά.

Και φως λύχνου δεν θα φανεί πλέον καθόλου μέσα σου· και φωνή νυμφίου και νύμφης δεν θα ακουσθῆι πλέον καθόλου μέσα σου· διότι οι ἔμποροι σου ἦσαν οἱ μεγάλοι τῆς γῆς· διότι με τῆς μαγείες σου πλανήθηκαν ὅλα τὰ ἔθνη. Ἀποκάλυψη 18:23.

Η ελληνική λέξη που μεταφράζεται ως «φαρμακείες» είναι η λέξη pharmakeia, η οποία σημαίνει φάρμακα. Το χρυσό ποτήριο στο χέρι της αντιπροσωπεύει όχι μόνον ένα ποτήριο από το οποίο πίνεται ο οίνος, αλλά και το ποτήριο μέσα στο οποίο παρασκευάζονται και διανέμονται τα μαγικά ιατρικά της φίλτρα. Στον σύγχρονο κόσμο σήμερα, εκείνα τα μαγικά φίλτρα χορηγούνται με βελόνες, όχι τόσο με ποτήριο. Όταν ο Σατανάς εμφανισθῆι μετά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, θα επιτελέσει θαύματα θεραπείας. Τα θαύματα που συνδέονται με τα φίλτρα και τις ψευδείς διδασκαλίες του παπισμού παριστάνονταν από το ότι ο Σατανάς είπε στον Χριστό να επιτελέσει ένα θαύμα, μετατρέποντας τον λίθο σε ἄρτο.

Η προφητική ιστορία πριν και μετά τον νόμο της Κυριακής φέρει τα ίδια χαρακτηριστικά. Η περίοδος δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου για τον Αντβεντισμό, η οποία οδηγεί στον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, αποτελεί τύπο της περιόδου δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου για ολόκληρο τον κόσμο. Γι' αυτό πληροφορούμεθα ότι «η ίδια κρίση θα επέλθει στον λαό

μας σε όλα τα μέρη του κόσμου».

Τα θαύματα των σατανικών θεραπειών, τα οποία επιτελούνται από τον Σατανά μετά τον νόμο της Κυριακής, αντιπροσωπεύουν τα «φαρμάκια» της λεγόμενης ιατρικής που προωθούνται δολίως κατά τη διάρκεια της ιστορίας η οποία αρχίζει στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Ο Ιησούς δήλωσε ότι «ο άνθρωπος δεν θέλει ζήσει μόνον με άρτον, αλλά με κάθε λόγο του Θεού». Η «τροφή» της Ρώμης είναι οι παραδόσεις και τα έθιμα, τα οποία αυτή θέτει υπεράνω του Λόγου του Θεού.

«Στις κινήσεις που βρίσκονται τώρα σε εξέλιξη στις Ηνωμένες Πολιτείες για να εξασφαλιστεί για τους θεσμούς και τις συνήθειες της εκκλησίας η υποστήριξη του κράτους, οι Προτεστάντες ακολουθούν τα βήματα των παπικών. Και ακόμη περισσότερο, ανοίγουν την πόρτα ώστε ο παπισμός να ανακτήσει στην Προτεσταντική Αμερική την υπεροχή που έχει χάσει στον Παλαιό Κόσμο. Και εκείνο που προσδίδει μεγαλύτερη σημασία στο κίνημα αυτό είναι το γεγονός ότι ο κύριος επιδιωκόμενος σκοπός είναι η επιβολή της τήρησης της Κυριακής—ένα έθιμο που προήλθε από τη Ρώμη και το οποίο εκείνη προβάλλει ως το σημείο της εξουσίας της. Είναι το πνεύμα του παπισμού—το πνεύμα της συμμόρφωσης προς τα κοσμικά έθιμα, της τιμής προς τις ανθρώπινες παραδόσεις υπεράνω των εντολών του Θεού—που διαποτίζει τις Προτεσταντικές εκκλησίες και τις οδηγεί να επιτελέσουν το ίδιο έργο της εξύψωσης της Κυριακής, το οποίο ο παπισμός έχει επιτελέσει πριν από αυτές». Η Μεγάλη Διαμάχη, 573.

Η παράδοση και το έθιμο είναι η δογματική «τροφή» που το θηρίο αντικαθιστά με τον Λόγο του Θεού, ώστε να υψώσει την ειδωλολατρία του, παγανιστική στην ουσία της.

«Πώς η Ρωμαϊκή Εκκλησία δύναται να απαλλαγεί από την κατηγορία της ειδωλολατρίας, δεν μπορούμε να το εννοήσουμε. Αληθές είναι ότι ομολογεί πως λατρεύει τον Θεό διά μέσου αυτών των εικόνων· το ίδιο έπραξαν και οι Ισραηλίτες όταν προσκύνησαν ενώπιον του χρυσού μόσχου. Πλην όμως η οργή του Κυρίου εξήφθη εναντίον τους, και πολλοί εφρονεύθησαν. Ο Θεός τούς απεκάλεσε ασεβείς ειδωλολάτρες, και η αυτή καταγραφή γίνεται και σήμερα στα βιβλία του ουρανού εναντίον εκείνων που λατρεύουν εικόνες αγίων και των λεγομένων αγίων ανδρών.»

«Και αυτή είναι η θρησκεία την οποία οι Προτεστάντες αρχίζουν να αντικρίζουν με τόση εύνοια και η οποία τελικά θα ενωθεί με τον Προτεσταντισμό. Αυτή η ένωση, όμως, δεν θα πραγματοποιηθεί με κάποια μεταβολή του Καθολικισμού· διότι η Ρώμη δεν αλλάζει ποτέ. Ισχυρίζεται ότι είναι αλάθητη. Ο Προτεσταντισμός είναι εκείνος που θα αλλάξει. Η εκ μέρους του αποδοχή φιλελεύθερων ιδεών θα τον οδηγήσει στο σημείο όπου θα μπορεί να σφίξει το χέρι του Καθολικισμού. “Η Βίβλος, η Βίβλος, είναι το θεμέλιο της πίστεώς μας”, ήταν η κραυγή των Προτεσταντών στην εποχή του Λούθηρου, ενώ οι Καθολικοί κραύγαζαν, “Οι Πατέρες, το έθος, η παράδοση”. Τώρα πολλοί Προτεστάντες βρίσκουν δύσκολο να αποδείξουν τα δόγματά τους από τη Βίβλο, και όμως δεν έχουν το ηθικό θάρρος να δεχθούν την αλήθεια που συνεπάγεται σταυρό· γι’ αυτό και προσέρχονται ταχέως στο έδαφος των Καθολικών και, χρησιμοποιώντας τα καλύτερα επιχειρήματα που διαθέτουν για να υπεκφύγουν την αλήθεια, επικαλούνται τη μαρτυρία των Πατέρων, καθώς και τα έθιμα και τα προστάγματα των ανθρώπων. Ναι, οι Προτεστάντες του δέκατου ένατου αιώνα προσεγγίζουν ταχέως τους Καθολικούς στην απιστία τους όσον αφορά τις Γραφές. Αλλά υπάρχει σήμερα εξίσου πλατύ χάσμα ανάμεσα στη Ρώμη και στον Προτεσταντισμό του Λούθηρου, του Κράνμερ, του

Ρίντλεϋ, του Χούπερ και του ευγενούς στρατού των μαρτύρων, όσο υπήρχε όταν οι άνδρες αυτοί διατύπωσαν τη διαμαρτυρία που τους έδωσε το όνομα Προτεστάντες.»

«Ο Χριστός ήταν διαμαρτυρόμενος. Διαμαρτυρήθηκε εναντίον της τυπικής λατρείας του Ιουδαϊκού έθνους, το οποίο απέρριψε τη βουλή του Θεού προς βλάβη του εαυτού του. Τους είπε ότι δίδασκαν ως διδασκαλίες εντολές ανθρώπων και ότι ήταν υποκριτές και προσποιούμενοι. Όπως ασβεστωμένοι τάφοι, ήσαν εξωτερικώς ωραίοι, ενώ εσωτερικώς ήσαν γεμάτοι ακαθαρσία και διαφθορά. Οι Μεταρρυθμιστές ανάγονται στον Χριστό και στους αποστόλους. Εξήλθαν και αποχωρίστηκαν από μια θρησκεία τύπων και τελετών. Ο Λούθηρος και οι οπαδοί του δεν επινόησαν τη μεταρρυθμισμένη θρησκεία. Απλώς την αποδέχθηκαν όπως παρουσιάστηκε από τον Χριστό και τους αποστόλους. Η Βίβλος μας παρουσιάζεται ως επαρκής οδηγός· αλλά ο πάπας και οι εργάτες του την απομακρύνουν από τον λαό, σαν να ήταν κατάρα, επειδή αποκαλύπτει τις προσποιήσεις τους και ελέγχει την ειδωλολατρία τους.»
Review and Herald, June 1, 1886.

Θαύματα θεραπείας, τα οποία αποτελούν τη βάση του πνευματισμού, είναι το κύριο εμπόριό της.

«Πολλοί επιχειρούν να ερμηνεύσουν τις πνευματιστικές εκδηλώσεις αποδίδοντάς τες εξ ολοκλήρου σε απάτη και ταχυδακτυλουργία εκ μέρους του μέντιουμ. Αλλά, ενώ είναι αληθές ότι τα αποτελέσματα της απάτης έχουν συχνά παρουσιαστεί ως γνήσιες εκδηλώσεις, υπήρξαν επίσης έκδηλες επιδείξεις υπερφυσικής δύναμης. Οι μυστηριώδεις κρούσεις με τις οποίες άρχισε ο σύγχρονος πνευματισμός δεν ήταν αποτέλεσμα ανθρώπινης απάτης ή πανουργίας, αλλά ήταν το άμεσο έργο πονηρών αγγέλων, οι οποίοι έτσι εισήγαγαν μία από τις επιτυχεστέρες ψευδαισθήσεις που καταστρέφουν τις ψυχές. Πολλοί θα παγιδευθούν μέσω της πεποίθησης ότι ο πνευματισμός είναι απλώς μια ανθρώπινη απάτη· όταν βρεθούν πρόσωπο προς πρόσωπο με εκδηλώσεις τις οποίες δεν θα μπορούν παρά να θεωρήσουν υπερφυσικές, θα εξαπατηθούν και θα οδηγηθούν να τις αποδεχθούν ως τη μεγάλη δύναμη του Θεού.»

«Τα πρόσωπα αυτά παραβλέπουν τη μαρτυρία των Γραφών σχετικά με τα θαύματα που επιτελέστηκαν από τον Σατανά και τους πράκτορές του. Με σατανική βοήθεια οι μάγοι του Φαραώ κατέστη δυνατό να παραποιήσουν το έργο του Θεού. Ο Παύλος μαρτυρεί ότι πριν από τη δεύτερη έλευση του Χριστού θα υπάρξουν παρόμοιες εκδηλώσεις σατανικής δύναμης. Η έλευση του Κυρίου πρόκειται να προηγηθεί από «την ενέργειαν του Σατανά μετά πάσης δυνάμεως και σημείων και τεράτων ψεύδους, και μετά πάσης απάτης της αδικίας». 2 Θεσσαλονικείς 2:9,10. Και ο απόστολος Ιωάννης, περιγράφοντας τη θαυματουργό δύναμη που θα εκδηλωθεί κατά τις έσχατες ημέρες, δηλώνει: «Και ποιεί σημεία μεγάλα, ώστε και πυρ ποιεί να καταβαίνει εκ του ουρανού εις την γην ενώπιον των ανθρώπων, και πλανά τους κατοικούντας επί της γης διά τα σημεία, τα οποία εδόθη εις αυτόν να κάμη». Αποκάλυψις 13:13, 14. Εδώ δεν προλέγονται απλές απάτες. Οι άνθρωποι εξαπατώνται από τα θαύματα που οι πράκτορες του Σατανά έχουν δύναμη να επιτελούν, όχι από εκείνα που προσποιούνται ότι επιτελούν.» The Great Controversy, 553.

Οι ψευδείς διδασκαλίες που οικοδομούνται επάνω σε έθιμα και παραδόσεις, οι πνευματιστικές εκδηλώσεις θαυμάτων, η παραχαραγμένη ιατροβιομηχανική βιομηχανία και ο συνδυασμός της εκκλησιαστικής τεχνουργίας με την κρατική πολιτική είναι όλα γνωρίσματα του θηρίου του Καθολικισμού. Η υπερηφάνεια είναι χαρακτηριστικό της δύναμης του δράκοντος. Η αυθάδεια

είναι το χαρακτηριστικό του ψευδοπροφήτη του αποστατημένου Προτεσταντισμού.

Και ο Ιησούς, πλήρης Πνεύματος Αγίου, επέστρεψε από τον Ιορδάνη και οδηγείτο υπό του Πνεύματος εις την έρημον, πειραζόμενος επί σαράντα ημέρας υπό του διαβόλου. Και κατά τας ημέρας εκείνας δεν έφαγεν ουδέν· και αφού ετελείωσαν, ύστερον επείνασε. Και ο διάβολος είπε προς αυτόν, Εάν είσαι ο Υιός του Θεού, ειπέ εις τον λίθον τούτον να γείνη άρτος. Και απεκρίθη ο Ιησούς προς αυτόν, λέγων, Είναι γεγραμμένον, Δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος μόνον με άρτον, αλλά με πάντα λόγον Θεού. Λουκάς 4:1-4.

Η λέξη «presumption» είναι ουσιαστικό που αναφέρεται στην πράξη ή στην περίπτωση του να θεωρεί κανείς κάτι αληθινό χωρίς επαρκή ένδειξη ή απόδειξη. Περιλαμβάνει το να διατυπώνει κανείς κρίση ή να συνάγει συμπέρασμα βάσει ελλιπών ή ανεπαρκών πληροφοριών. Η «presumption» μπορεί επίσης να υποδηλώνει έναν ορισμένο βαθμό βεβαιότητας ως προς την υπόθεση κάποιου, ακόμη και όταν αυτή ενδέχεται να μην είναι πλήρως δικαιολογημένη.

Ο αποστατημένος Προτεσταντισμός έχει αποδεχθεί την Κυριακή ως ημέρα λατρείας του Θεού χωρίς καμία απόδειξη από τον Λόγο του Θεού που να στηρίζει αυτή την εσφαλμένη ιδέα, και το πράττει αυτό ενώ εν γνώσει του ομολογεί ότι είναι Προτεστάντες, των οποίων το σύνθημα είναι «μόνον ο Λόγος του Θεού», ή, όπως διακήρυξε ο Μαρτίνος Λούθηρος, «Sola Scriptura!». Επιλέγουν να την αποδεχθούν στηριζόμενοι στις παραδόσεις και τα έθιμα της Ρωμαϊκής εκκλησίας, ή ίσως απλώς ως μια παραδεδεγμένη κληρονομιά από τους προπατόρες τους. Κατά τη δυνατή κραυγή του τρίτου αγγέλου, η αλήθεια ότι δεν υπάρχει απολύτως καμία δικαιολογία για τη λατρεία του ήλιου που να μπορεί να παρασχεθεί από τη Βίβλο θα αποκαλυφθεί καθαρά, και τότε όσοι επιμένουν στην εσφαλμένη τους αυτή αυταρέσκεια θα λάβουν το χάραγμα του θηρίου.

«Εάν το φως της αλήθειας σας έχει παρουσιαστεί, αποκαλύπτοντάς σας το Σάββατο της τετάρτης εντολής και δείχνοντας ότι δεν υπάρχει κανένα θεμέλιο στον Λόγο του Θεού για την τήρηση της Κυριακής, και όμως εξακολουθείτε να προσκολλάσθε στο ψευδές σάββατο, αρνούμενοι να αγιάζετε το Σάββατο το οποίο ο Θεός ονομάζει “η αγία μου ημέρα”, λαμβάνετε το χάραγμα του θηρίου. Πότε συμβαίνει αυτό;—Όταν υπακούετε στο διάταγμα που σας διατάσσει να παύετε από την εργασία την Κυριακή και να λατρεύετε τον Θεό, ενώ γνωρίζετε ότι δεν υπάρχει ούτε μία λέξη στην Αγία Γραφή που να δείχνει ότι η Κυριακή είναι κάτι άλλο παρά μία κοινή εργάσιμη ημέρα, συναινείτε να λάβετε το χάραγμα του θηρίου και αρνείσθε τη σφραγίδα του Θεού. Εάν λάβουμε αυτό το χάραγμα στα μέτωπά μας ή στα χέρια μας, οι κρίσεις που έχουν εξαγγελθεί εναντίον των ανυπάκουων πρέπει να πέσουν επάνω μας. Αλλά η σφραγίδα του ζώντος Θεού τίθεται επάνω σε εκείνους που τηρούν ευσυνειδήτα το Σάββατο του Κυρίου.» Review and Herald, 27 Απριλίου 1911.

Η συνήθως αντιληπτή αδυναμία του Ρεπουμπλικανικού κόμματος είναι η προθυμία του να υποθέτει ότι οι πολιτικοί του αντίπαλοι είναι δίκαιοι και έντιμοι, ενώ οι καρποί του Δημοκρατικού κόμματος αποκαλύπτουν σαφώς ότι είναι τέκνα του πατέρα του ψεύδους. Επανειλημμένως και με συνέπεια οι Ρεπουμπλικανοί δέχονται τους πολιτικούς τους αντιπάλους κατά τον λόγο τους, ενώ τους έχει καταδειχθεί ξανά και ξανά ότι οι αντίπαλοί τους ουδέποτε τηρούν τον λόγο τους. Αποδίδουν έντιμα κίνητρα σε εκείνους που επανειλημμένως δεν έχουν εκδηλώσει καμία λογική δικαιολογία που να στηρίζει τις εσφαλμένες προβολές των Ρεπουμπλικανών περί αναμενόμενης

εντιμότητας και ακεραιότητας. Είναι επίσης αληθές ότι πολλοί Ρεπουμπλικανοί αρνούνται να υπερασπισθούν την αρχή χάριν προσωπικού οικονομικού οφέλους ή εξαιτίας κρυφών ανήθικων περιστάσεων που τους καθιστούν ευχερώς χειραγωγήσιμους, αλλά το πρωτεύον προφητικό γνώρισμα του Ρεπουμπλικανικού κόμματος είναι η αυθαίρετη υπόθεση.

Είναι το γνώρισμα της αυθάδειας, το οποίο σημειώνεται προφητικώς στους αποστάτες Προτεστάντες, που τους επιτρέπει να προσποιούνται ότι έχουν λάβει την ανώτερη ηθική και πολιτική θέση, ενώ στην πραγματικότητα έχουν απεκδυθεί των πολιτικών τους ευθυνών υπό την κενή προσδοκία ότι οι πολιτικοί τους αντίπαλοι θα τηρήσουν τον λόγο τους. Ο πολύ κοινός ορισμός της παραφροσύνης είναι να επιχειρεί κανείς να πράττει το ίδιο πράγμα ξανά και ξανά, ενώ αναμένει διαφορετικό αποτέλεσμα· εντούτοις, οι Ρεπουμπλικανοί υποστηρίζουν ότι είναι οι Δημοκρατικοί εκείνοι που έχουν προσβληθεί από παραφροσύνη, όπως αυτή εκδηλώνεται στο μίσος τους προς τον Τραμπ.

Ωστόσο, η παραφροσύνη των Ρεπουμπλικανών καταδεικνύεται κατ' επανάληψιν, καθώς συναινούν σε συμβιβασμούς, με το σκεπτικό ότι ο συμβιβασμός αποτελεί έργο της νομοθετικής διαδικασίας, ενώ οι πολιτικοί τους συμβιβασμοί, τους οποίους ισχυρίζονται ότι θεμελιώνονται στην αρχή της «νομοθετικής διαδικασίας», συνάπτονται με μία τάξη ανθρώπων που ουδέποτε συμβιβάζεται. Οι Δημοκρατικοί υποχωρούν στο πλαίσιο της πολιτικής διαδικασίας μόνον όταν περιορίζονται πλήρως από τους αριθμούς που αντιτίθενται προς αυτούς. Ουδέποτε έχουν παράσχει αποδείξεις ότι πράγματι εργάζονται για μια μέση οδό μέσω της πολιτικής διαδικασίας. Η παραφροσύνη των Ρεπουμπλικανών έγκειται στις επανειλημμένες αισιόδοξες προσδοκίες τους από άλλους, οι οποίες είναι εντελώς αδικαιολόγητες.

Μακράν και κατά πολύ η πλειονότητα όσων υποστηρίζουν τον Ντόναλντ Τραμπ θα μαρτυρήσει το γεγονός ότι το χειρότερο γνώρισμα του Τραμπ είναι η προθυμία του να δεχθεί ανθρώπους ως υποστηρικτές της ατζέντας του, ενώ τα διαθέσιμα στοιχεία καταδεικνύουν ότι ήταν εξ ολοκλήρου αυθαίρετο εκ μέρους του Τραμπ να προβεί σε αυτή την επιλογή. Η αυθάδεια αποτελεί το προφητικό γνώρισμα του αποστατημένου Προτεσταντισμού. Ο Σατανάς πείρασε τον Χριστό παραθέτοντας τη Βίβλο, αλλά, πράττοντας έτσι, διαστρέβλωσε το χωρίο και το μετέτρεψε σε μια αδικαιολόγητη και αντιγραφική δοκιμασία.

Και τον έφερε στην Ιερουσαλήμ, και τον έστησε επάνω στο περύγιο του ναού, και του είπε: Εάν είσαι Υιός του Θεού, ρίψον τον εαυτό σου κάτω από εδώ· διότι είναι γεγραμμένον: Θέλει προσταΐζει τους αγγέλους αυτού περί σου, διά να σε διαφυλάττουν· και εις τας χείρας αυτών θέλουσι σε σηκώσει, μήποτε προσκόψεις προς λίθον τον πόδα σου. Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, είπε προς αυτόν: Είναι ειρημένον: Δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. Λουκάς 4:9–12.

Κατά τον προσεχώς επιβαλλόμενο νόμο της Κυριακής, θα είναι οι Προτεστάντες των Ηνωμένων Πολιτειών εκείνοι που θα λάβουν τη βιβλική εντολή να παύουν από την εργασία κατά την ημέρα του Σαββάτου και θα διαστρέψουν την εντολή να λατρεύεται ο Θεός κατά το Σάββατο της εβδόμης ημέρας, μετατρέποντάς την σε κατασκευασμένη εντολή ότι δήθεν η ημέρα του ηλίου της ειδωλολατρίας είναι εκείνη κατά την οποία οι άνθρωποι υποχρεούνται να λατρεύουν. Θα

διαστρέψουν ένα βιβλικό χωρίο και θα το καταστήσουν αδικαιολόγητη και αντιγραφική δοκιμασία.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Είδα ότι το θηρίο με τα δύο κέρατα είχε στόμα δράκοντος, και ότι η δύναμή του ήταν στην κεφαλή του, και ότι το διάταγμα θα εξερχόταν από το στόμα του. Έπειτα είδα τη Μητέρα των Πορνών· ότι η μητέρα δεν ήταν οι θυγατέρες, αλλά χωριστή και διακεκριμένη από αυτές. Είχε τη δική της ημέρα, και αυτή παρήλθε, και οι θυγατέρες της, οι Προτεσταντικές αιρέσεις, ήταν οι επόμενες που θα εμφανίζονταν επί σκηνης και θα ενεργούσαν με το ίδιο φρόνημα που είχε η μητέρα όταν καταδίωκε τους αγίους. Είδα ότι, καθώς η μητέρα είχε αρχίσει να φθίνει σε δύναμη, οι θυγατέρες αυξάνονταν, και σύντομα θα ασκήσουν την εξουσία που κάποτε ασκούσε η μητέρα.»

«Είδα ότι η κατ' όνομα εκκλησία και οι κατ' όνομα Αντβεντιστές, όπως ο Ιούδας, θα μας πρόδιδαν στους Καθολικούς, για να αποκτήσουν την επιρροή τους ώστε να στραφούν εναντίον της αλήθειας. Οι άγιοι τότε θα είναι ένας αφανής λαός, ελάχιστα γνωστός στους Καθολικούς· όμως οι εκκλησίες και οι κατ' όνομα Αντβεντιστές, που γνωρίζουν την πίστη και τα έθιμά μας (διότι μας μισούσαν εξαιτίας του Σαββάτου, επειδή δεν μπορούσαν να το ανατρέψουν), θα προδώσουν τους αγίους και θα τους καταγγείλουν στους Καθολικούς ως εκείνους που παραθεωρούν τους θεσμούς του λαού· δηλαδή, ότι τηρούν το Σάββατο και παραθεωρούν την Κυριακή.»

«Τότε οι Καθολικοί θα καλέσουν τους Προτεστάντες να προχωρήσουν και να εκδώσουν διάταγμα ότι όλοι όσοι δεν θα τηρούν την πρώτη ημέρα της εβδομάδος, αντί της εβδόμης ημέρας, θα θανατώνονται. Και οι Καθολικοί, των οποίων ο αριθμός είναι μεγάλος, θα σταθούν στο πλευρό των Προτεσταντών. Οι Καθολικοί θα δώσουν τη δύναμή τους στην εικόνα του θηρίου. Και οι Προτεστάντες θα ενεργήσουν όπως ενήργησε η μητέρα τους πριν από αυτούς, για να καταστρέψουν τους αγίους. Αλλά προτού το διάταγμά τους επιφέρει ή αποδώσει καρπό, οι άγιοι θα ελευθερωθούν με τη Φωνή του Θεού.» Spalding and Magan, 1, 2.